

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFØRENINGER

Nr. 24.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 12. Juni 1892.

V. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Dyrenes Liv

fremstillet ved Birgitte Møller.

Philipsens Forlag.

Uden Tvivl findes der mange dygtige Kvinder, som i Stilhed sysler med videnskabelige Arbejder, men sjældent vover de sig selv frem for Offenheden, og endnu sjældnere bydes der dem Lejlighed til at gøre deres Kundskaber frugtbringende. Det er derfor et glædeligt Tidernes Tegn, naar en Kvindes Dygtighed og Arbejdsevne giver sig Udslag i en saa tiltalende og for Almenheden saa letfattelig Skikkelse som den af Frøken Birgitte Møller paa Philipsens Forlag udgivne Bog om Dyrenes Liv. „den lille Brehm“, som den kaldes i Modsætning til „den store Brehm“, den bekendte Naturforskers kostbare og for Folket i Almindelighed saa lidet tilgængelige Værk

Frøken Birgitte Møller er Kommune-lærerinde og som saadan baade dygtig og anset. Hun underviser sine 36 Timer om Ugen og har endda i sin Fritid været i Stand til at udarbejde dette forholdsvist store Værk. 36 Timer, vil man maaske indvende, det er jo kun 6 Timers dagligt Arbejde! Ja vist, 6 Timer paa Skolen og kanske ligesaa mange Timers Arbejde i Hjemmet; thi ingen maa tro, at en Lærers eller Lærerindes Arbejde er afsluttet med Eksamen. Studierne afsluttes først med Livet.

Overfor et saa talende Vidnesbyrd som dette, tør vel den Paastand falde bort, at en Kvindes Kræfter er mindre udholdende end Mandens!

„Dyrenes Liv“ er en Bog, som enhver, der har Raad dertil, burde købe saa vel for sin egen Fornøjelse som for sine Børns. Og dyr er den ikke. Den udkommer i Hefter med 4 Ugers Mellemlum og til en

Pris af kun 80 Øre pr. Hefte, 64 tættrykte Sider med mangfoldige Afbildninger. Værket vil blive fuldstændigt med 15 Hefter.

Hvor fornøjeligt er det ikke at indvies i Dyrenes Liv! Vi kommer ligesom Naturen nærmere, ser med større Interesse efter det mindste Kryb som efter den muntre Sanger og Markens og Skovens Dyr. Idet vi lærer at kende deres Art og Bygning, deres Liv og Ejendommeligheder, vil vi stedse have mere at vide og gaar dem ingen Sinde forbi med den fordums Ligeegyldighed.

Frøken Birgitte Møller har gjort sig det til Opgave at skrive populært, det vil sige forstaaeligt for enhver. Forenet med Grundighed i Behandlingen af Stoffet vil der gennem Værket gaa ligesom en Understrøm af spirituel Livlighed; ved ejendommelige Træk fortalte af Dyrenes Liv og deres Færden, vil hun forstaa at fange og fastr holde Interessen. Ved talrige Afbildninger stiller hun os Dyrene for Øje, men endnu bedre end disse er dog hendes overordentlige malende Beskrivelser af hver enkelt, ikke den mindste Ubetydelighed glemmer hun, og hendes Viden er saa at sige ubegrænset. Selv Børn formaar hun at fængsle helt. De læser det første udkomne Hefte af Dyrenes Liv, der handler om Fugle — først Indledning om Fuglene i Almindelighed, derpaa om Rovfuglene og Begyndelsen til Afsnittet om Sangfuglene — med voldsom Begejstring. Som en lille Prøve paa den livlige Tekst vil jeg blot hidsætte følgende: „Paa et Landgods i Podolien blev der holdt saa mange Duer, at Dueslagene var overfyldte. Det store Antal af Duer lokkede snart alle Høge og Falke til fra Omegnen, og Duerne blev saa heftigt forfulgte og tog saa stærkt af i Antal, at de snart ikke vovede at flyve ud paa Marken men søgte deres Foder mellem Bygningerne. Dyrenes

Erfaring og Klogskab ansporede Rovfuglene til større List. Duerne forlod kun sjældent deres Skjul, fløj stedse lavt hen over Jorden og fjernede sig aldrig langt fra Gaarden. Dette sælsomme Spil varede en Uge. Rovfuglene trak nu det korteste Straa; kun to snilde Høge forstod hver Dag at skaffe sig deres Næring. Den ene af dem sad hele Timer igennem med indtrukken Hals og strittende Fjer, halvt skjult bag et Straatag idet den aabenbart efterlignede en Ugles Stilling. Duerne blev snart tillidsfulde nok til at sætte sig paa det samme Tag og Rovfuglen rørte sig ikke af Pletten, men saa snart Duerne fløj ud eller ind, skød den som en Pil løs paa dem og forfejlede sjælden sit Bytte. Derpaa fløj den hver Gang ind i Frugthaven med det, da den vel havde gjort den Erfaring, at der aldrig blev afskudt en Bøsse dér, fordi Haven ligger imellem Bygningerne. Den anden Høg var endnu klogere, modigere og mere opfindsom end den foregaaende. Den indfandt sig hver Dag paa en bestemt Tid, drev Duerne ind i Slaget og anstillede derpaa en formelig Klapjagt. Den satte sig nemlig først paa Flyvebrættet, løb dernæst rundt om Dueslaget, stillede sig med udbredte Vinger paa den ene Side deraf og bankede saa længe paa det, idet den dansede omkring paa det samme Sted, at den omsider drev en Due ud, som den saa straks forfulgte.“

For at supplere sine egne Erfaringer har Forfatterinden grundigt maattet studere en Del større Værker. I det hele taget er her gjort et saa stort og betydeligt Arbejde, at det fortjener at spredes i vide Kredse og blive en Folkebog i egentlig Forstand.

Den ansete Forlæggers Navn er en Borgen for Arbejdets Værdi, ligesom ogsaa ansete Fagmænd før Udgivelsen har gennemset og bedømt Manuskriptet.